

setmanari d'informació general i cultural

Any XXIV
Número 1.124
9 març 2018

1'70 euros

la veu

de Benicarló

BENICARLÓ ENLLESTEIX ELS COMPTES APROFITANT EL CANVI DE LA LLEI MONTORO

BENICARLÓ
FALLES
EN
DEL 3 AL 19 DE MARÇ DE 2018

ES TRASLLADA LA FESTA DE SANT ANTONI AL CAP DE SETMANA

BULEVARD, C'EST MOI

text J.GUILLEM

Uns dies enrere la nostra alcaldessa s'esplaiava emocionada davant els mitjans de comunicació amb motiu de la cessió del tram de la Nacional 340 al seu pas per Benicarló i explicava la transcendència que això té per al poble, puntualitzant els milers de metres quadrats que ara passen a ser de responsabilitat cadufera. També va explicar que allò que tots coneixem com 'la nacional' es converteix en un bulevard. Ni un carrer, ni una avinguda, ni un passeig: un bulevard. Així, vaig anar al Diccionari de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua per a veure el matis del concepte i allí vaig trobar que es defineix un bulevard com un carrer ample, generalment amb arbres, amb la calçada al mig. De moment, la calçada sí que la tenim al mig però els arbres no han crescut miraculosament amb el canvi de titularitat. Serà qüestió de repetir moltes vegades bulevard, bulevard, bulevard, bulevard.

Però, per què s'ha triat aquest terme i no un altre? Resulta evident que la paraula 'bulevard' té un so excessivament francès que introdueix un toc de sofisticació a l'estil dels perfums cars. Busquen vostés al diccionari etimològic i em jugo el cotxe del veí que és un gal·licisme. No hi havia altra manera més benicarlanda de posar-li nom? On ha quedat la patriota repulsa gavatxa per la Guerra del Francès?

No s'ofendran els turistes madrilenys per aquest favoritisme gal? Quin dos de maig ens poden arribar a muntar! Ja fa molts anys es va plantejar un dilema semblant a la població i aquells benicarlandos originaris optaren pel senzill constructe 'Carrer Ample', que ens ha arribat fins els nostres dies. Imitem la simplicitat arcaica i diguem-li 'Carrer Llarg' a l'antiga carretera i no bulevard. I a qui no li agrada, com diu el filòsof, que se'n vaja del poble! En nom de la sagrada tradició benicarlanda, ataquem un altre cop aquest govern deslleial, ara que la temor electoral dels socialistes locals s'olora des del Pirineu aragonés. Què esperem per presentar una altra moció que ens defense d'aquesta colla d'afrancesats?

CONTACTA AMB

“LA VEU DE BENICARLÓ”

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

1124

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

L'Administració Central obri l'aixeta a aprofitar els romanents

Parlar de Montoro, el ministre d'Hisenda Espanyol, és quasi com parlar del dimoni amb cua per a les administracions locals, provincials i autonòmiques. El Ministre, amb majúscules, es va convertir, amb la seua Llei d'Estabilitat Pressupostària i de Racionalització i Sostenibilitat de les Administracions, aplicades durant la crisi econòmica per a controlar les

despeses d'aquests ens, en el llop que controla el ramat d'ovelles esperant a vore quina s'esgarria per a pegar-li la queixalada. Doncs ara, amb un acte de benevolència, mai vist en aquest personatge, ha fet una mena de "kit-kat" (sense xocolata, que és massa car), per a tres anys, de manera que el superàvit que les administracions hagen pogut tenir és puga reinvertir en la ciutadania i no en pagar el deute que aquestes tinguen. Al·leluia!

Dit açò, és una excel·lent notícia que cal aprofitar, és limitada en el temps, tenint en compte com d'ofegats estaven els comptes municipals i com les inversions productives brillaven per la seua absència a la majoria de ciutats. Ara caldrà veure com s'articula aquesta aixeta mig oberta, amb l'injecció de romanents que ha anunciat l'alcaldesa, i a quines partides es destina perquè es note la seua repercussió al municipi.

Tenint en compte que els comptes municipals del 2018 encara estan per tocar fi, veur'em si al final això és tradueix en accions definides.

Drets lingüístics

7^è Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Per fi podrem aprofitar el superàvit per a inversions BENICARLÓ ENLLESTEIX ELS SEUS COMPTES APROFITANT EL CANVI DE LA LLEI MONTORO

text REDACCIÓ

L'alcalde de Benicarló, Xaro Miralles, ha manifestat la seua satisfacció pel canvi de rumb de la Llei Montoro. El ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro, per fi ha afluixat la corda en el pols que manté amb els ajuntaments. A última hora del dilluns es va comprometre a que les corporacions locals puguen usar el superàvit de 2017, el d'enguany i el de 2019 per a noves inversions, una cosa que fins ara prohibia l'anomenada Llei Montoro (Llei de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local), que imposava un sostre de dèficit públic, un altre de deute i, finalment i el més important, una regla que establia un sostre de despesa.

Miralles va recordar que "l'any passat vam tenir més d'un milió d'euros de romanents i enguany encara no sabem quant serà". L'alcalde va manifestar la seua intenció de "estudiar bé la modificació, per a veure si es poden fer també inversions en despesa social o plans d'ocupació, per exemple", que ajuden a consolidar les polítiques iniciades pel consistori.

Benicarló encara no ha aprovat els seus pressupostos per al 2018, cosa que va criticar l'oposició durant l'últim ple municipal. Pel que fat a açò, l'alcalde va explicar que "hem tingut alguns problemes tècnics amb la plantilla de personal, que no satisfieia a l'interventor i que s'han hagut de modificar

per part de recursos humans. Però la nostra intenció és fer la setmana que ve les comissions i immediatament, aprovar el pressupost municipal". Cal recordar que l'any passat el pressupost es va aprovar a principis del mes d'abril, per un muntant de 22.768.917,43 euros, un 5% més que el 2016, procedent de l'increment de les aportacions de les diferents administracions.

LA LLEI MONTORO

En un context de greu crisi econòmica i política, quan era més necessari que mai disposar d'una administració local, la més propera als ciutadans, amb més recursos per a fer front a la decadent realitat social, el Govern de l'Estat espanyol va aprovar la Llei 27/2013 que va suposar una retallada competencial sense precedents, una important reculada sobre els serveis que presten les corporacions locals i un greu atac a l'autonomia municipal. La "reforma express" de l'article 135 de la Constitució Espanyola va obrir el camí a una sèrie de normes que ofeguen cruelment la capacitat d'acció de les administracions públiques, sobretot, les més properes a la ciutadania com són els ajuntaments. A través d'aquest acord polític entre PP i PSOE es va introduir una regla fiscal que limitava el dèficit públic i prioritzava el pagament del deute. A partir d'aquesta abrupta modificació del principi constitucional es va redactar la Llei d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera.

ve de la p gina anterior

Les tres regles fiscals que han sigut convertides en "sagrades" són: la no superació d'un sostre de dèficit públic, la no superació d'un topall de deute, i el respecte a la Regla de Despesa. Aquest últim, és el més inexplicable de tots en termes de la lògica de l'interès general, atès que impedeix -tot i que hi haja superàvit- que es dedique aqueix saldo positiu a la despesa social o a realitzar noves inversions, sinó que ha d'utilitzar-se per a amortitzar deute de manera anticipada encara que siga absurd des del punt de vista econòmic. És a dir, encara que l'ajuntament estiga complint puntualment els terminis d'amortització de deute, haurà de seguir avançant el pagament amb el superàvit generat. En la Llei va quedar estipulat que en el moment en el que s'infringisca alguna de les tres normes l'administració corresponent quedaria obligada a elaborar un Pla Econòmic Financer (PEF), que no pretén ser una altra cosa que comprometre's a tornar a la senda de compliment dels preceptes fiscals convencionals establerts per aquesta Llei.

FLEXIBILITZAR LES INVERSIONS

Montoro va avançar que està disposat a fer un decret llei per a agilitar el procés el màxim possible ja que la demora en l'aprovació dels pressupostos no pot, segons ell, perjudicar a les corporacions locals. "Un decret llei no porta temps i és la forma més àgil i operativa", va sentenciar el ministre, que també va assenyalar que aquest decret haurà de "estar justificat i tenir el suport dels grups polítics".

En roda de premsa, després de reunir-se amb el president de la FEMP, Abel Caballero, Montoro va insistir que cal aprovar una norma que permeta a les corporacions locals flexibilitzar la inversió. La idea és que en tres setmanes els ajuntaments ja puguin aplicar la mesura. Es tractaria, en definitiva, que les entitats locals gasten ja els seus romanents ajustant-se "al calendari polític" que aniria des de la primavera de 2018 a la primavera de 2019, abans de les eleccions autonòmiques i locals de maig de l'any pròxim. El ministre va informar, a més, que és decisió del Govern

convocar a la Comissió Nacional d'Administració Local (CNAL), possiblement al març, perquè es formalitze el "rang d'inversió" en el qual es puga usar el superàvit i s'amplie el llistat d'activitats en les quals invertir. En aquest sentit, Montoro va posar com a exemple "la protecció i la seguretat ciutadana". Caballero va informar que aquesta setmana la FEMP remetrà al Govern un llistat de les activitats que es poden ampliar. El ministre va reconèixer que en aquesta negociació amb les corporacions locals "tot està obert menys el que no cap, en termes de falta de respecte a les competències de l'administracions". Va insistir, açò sí, en què les inversions han de seguir ajustant-se al concepte de sostenibilitat financera.

LA FEDERACIÓ VIGILARÀ EL PROCÉS

El president de la Federació Espanyola de Municipis i Províncies (FEMP), Abel Caballero, va assenyalar que la institució que presideix estarà vigilant perquè es complisca aquest compromís i la utilització del superàvit "arranque" de forma immediata. Caballero va explicar que "el temps polític real s'acaba al juny de 2019", i per açò "volem materialitzar els estalvis ja". Els ajuntaments exigeixen al Govern que articule, en dues setmanes, un mecanisme urgent que permeta a les entitats locals iniciar al març una tramitació que acabaria a l'abril de 2019. Segons Caballero, el Govern s'ha compromès a articular aqueix mecanisme amb tota probabilitat en el pròxim mes de març.

Caballero, que va dir que eixia optimista de la reunió, va recordar l'extraordinari nivell de compliment de les administracions locals i va valorar que el Govern haja acceptat l'ús del romanent en inversions "en cadascuna de les nostres ciutats". Finalment, Caballero també va arrancar del Ministeri d'Hisenda el compromís per a negociar un sostre de despesa "més racional del que hi ha ara". Per açò, es va acordar reprendre el diàleg sobre el sostre de despesa aparcat en el mes de setembre. A més, Caballero va aconseguir que el Ministeri d'Hisenda accepte negociar en paral·lel el finançament local i autonòmic, i també va demanar "més capacitat d'actuació en la reposició d'efectius" i va obrir la porta perquè ajuntaments i diputacions facen la seua pròpia negociació amb els sindicats.

CRIDA A LA FESTA FALLERA

text i fotos NAT LIA SANZ

Nagore Andero i María Orero, com a Falleres Majors de Benicarló, van ser les encarregades de pronunciar des de la balconada de l'ajuntament la màgica frase de "ja estem en Falles". Als seus peus, els fallers i falleres de Benicarló alçant els seus estendards i aclamant a les seues màximes representants. La Cridà donava ales als fallers per a convertir-se en els amos de la ciutat fins al 19 de març. Les Falleres Majors del municipi feien una crida a la festa en tots els seus vessants, alhora que demanaven civisme en el comportament. En un discurs pronunciat conjuntament, van alçar els aplaudiments i les aclamacions dels fallers, àvids d'iniciar els festejos d'enguany.

Prèviament, les tretze comissions que existeixen en la ciutat van desfilat des de la plaça de la Constitució, on es van agrupar acompanyades d'animades xarangues. La desfilada conjunta donava una idea de la unitat que existeix entre les comissions. L'animació que es va viure als peus de la balconada municipal, servia per a calfar motors mentre s'esperava l'arribada de les Falleres Majors i les seues corts d'honor. Una vegada van fer la seua aparició, les màximes representants van ocupar la balconada central acompanyades de l'alcaldesa de Benicarló, Xaro Miralles. Ella era la primera a prendre la paraula per a convidar als ciutadans a viure la festa en harmonia. A continuació, feia lliurament de la clau de la ciutat a les Falleres Majors que van desgranar el seu discurs entre nervis i il·lusió. L'acte finalitzava amb uns focs artificials i una mascletà nocturna. Com a colofó, les comissions falleres es van donar cita en l'annex del pavelló poliesportiu per a compartir el sopar de la cridà i un animat ball.

LES FALLES, MÉS RESPECTUOSES AMB EL MEDI AMBIENT

text i foto NAT LIA SANZ

Les Falles de Benicarló seran enguany més respectuoses amb el medi ambient. Per a açò, s'han posat a la disposició de fallers i simpatitzants set mil gots reutilitzables que s'han grafiat amb el logotip del 45 aniversari de la creació de les Falles de Benicarló, i en el qual apareixen estampats els segells de les 13 comissions falleres de la ciutat. Els gots es poden adquirir en qualsevol casal i l'objectiu és reduir el consum de plàstic durant les festes falleres en els casals de la ciutat.

D'altra banda, ja estan quasi plens els autobusos que la Junta Local fallera posa a la disposició dels interessats a assistir diumenge que ve a la mascletà que Pirotecnia Tomás de Benicarló dispararà en la plaça de l'ajuntament de València. És tradicional que els benicarlandos es traslladen en massa fins a la capital, bé siga en autobusos, tren o cotxes particulars. I açò que enguany, coincideix amb el primer cap de setmana fort de les festes falleres en la ciutat. Així el dissabte a partir de les 19h. Les comissions falleres conformaran la cavalcada del Ninot en un recorregut pels carrers més cèntrics de la ciutat. El diumenge a la vesprada, es desvetllaran els primers premis de les festes caduferes: els que designaran els Ninots Indultats del foc. A continuació, es farà lliurament de les màximes recompenses falleres als fallers de la ciutat agraciats durant aquest exercici. cal recordar, a més, que al llarg

d'aquesta setmana ja s'estan produint els primers tals de carrers per la instal·lació dels casals que el dissabte obriran les seues portes per a oferir la primera nit de festa.

ES TRASLLADA LA FESTA DE SANT ANTONI AL CAP DE SETMANA

text i foto NAT LIA SANZ

Era un clam popular i, finalment, el pròxim any es farà realitat. Benicarló celebrarà la festivitat de Sant Antoni en divendres i dissabte. Ho farà sempre en aquests dies de la setmana, independentment de com caiga la festivitat del sant. Sant Antoni és Festa d'Interès Turístic Provincial i té gran arrelament en la població. Xaro Miralles, alcaldessa de Benicarló, va confirmar que s'ha arribat a un acord amb la confraria que organitza l'esdeveniment i "a partir de l'any que ve se celebrarà sempre en divendres i dissabte". L'objectiu és afavorir "la participació de la ciutadania i, sobretot, dels escolars" en els festejos, que duren dos dies. Així, el divendres es realitzarà la crema de la foguera i la primera de les cavalcades de carros, mentre que el dissabte es dedicarà a la Missa, la benedicció dels animals i la segona cavalcada.

La festa de Sant Antoni de Benicarló té una sèrie de singularitats que la fan peculiar. Existeix una confraria, integrada només per matrimonis, que s'encarreguen durant tot l'any d'organitzar la festa. En el mes de desembre, s'organitza una fira agrícola i ramadera que

és l'avantsala de les celebracions. La vespra de la festa del sant, s'arma una gran foguera en la plaça de Sant Bartomeu en la qual es crema simbòlicament la figura del dimoni que va temptar al sant en el seu retir en el desert. A continuació, es dona inici a la cavalcada de carros arrossegats per llargues reates, en la qual participen els afeccionats als cavalls. El recitat de les lloes i el llançament de coquetes són unes altres de les peculiaritats de la festa.

SUSPESES LES VISITES DE GINECOLOGIA A L'HOSPITAL

text NAT LIA SANZ

L'Hospital Comarcal de Vinaròs (Castelló) suspèn des d'aquest dimecres les consultes de Ginecologia, segons ha denunciat CCOO, que adverteix de la càrrega de treball d'aquests especialistes en una unitat que pràcticament està funcionant «al 50%» en els últims mesos. La impossibilitat d'atendre les consultes, a causa de les urgències, atenció en planta, etcètera ha fet que els ginecòlegs hagen decidit suspendre aquestes consultes i així li ho van fer saber aquest dimarts a la direcció de l'hospital del nord de Castelló.

En concret, segons fonts de CCOO, en la plantilla «només hi ha 5 de 9» ginecòlegs amb el que «és impossible que arriben a tot».

«Aquest és un dels grans problemes d'aquest hospital, que a la falta de personal cal sumar-li la dificultat que hi ha per a contractar metges i infermers que vulguen treballar a Vinaròs», afegeixen les mateixes fonts. Amb tot, els ginecòlegs han decidit que mantindran les consultes d'obstetrícia per a poder seguir portant el seguiment dels embarassos. «Estan desbordats i fa falta que s'incrementi la plantilla de ginecologia», diuen des de CCOO, que recorden que «ara els controls de càncer de cervix, per exemple, queden ajornats». A més, puntualitzen, els ginecòlegs que ara estan en plantilla acumulen molts dies que els deu l'hospital per fer més hores de les que els hi corresponen. En concret, i sobre els cinc ginecòlegs que ara estan en el Hospital Comarcal de Vinaròs, tenen acumulats entre 17 i 20 dies cadascun de dies que els deu el centre per excés de jornada. Aquesta situació de manca de professionals no és, en opinió de

CCOO, una cosa exclusiva de la unitat de ginecologia. «Són molts els departaments de l'hospital amb manca de mitjans», indiquen les mateixes fonts que adverteixen que a Cardiologia pot donar-se una situació similar en els pròxims mesos posat que només hi ha en plantilla dos dels tres cardiòlegs que marca la relació de llocs de treball. En aquest sentit, CCOO alerta que un dels dos ara en plantilla es jubila previsiblement al juny i, per tant, tindrem un problema si no hi ha abans noves contractacions. «Esperem que la Conselleria de Sanitat tinga previst açò perquè no ocorregui el mateix que amb Ginecologia», afegí el sindicat. Per tot açò, CCOO reclama a la Conselleria de Sanitat que dirigeix Carmen Montón que prengui mesures en l'assumpte i done una solució integral a la falta de personal que hi ha en l'hospital vinarocenc i que no només afecta als metges sinó també al conjunt de professionals que dia a dia realitzen la seua labor per a poder atendre a la població de la zona nord de la província de Castelló. CCOO recorda que, a més d'adquirir més tecnologia i millorar l'hospital, és necessari sumar professionals a una plantilla que «no ha crescut proporcionalment com la població a la qual atén».

FONS DOCUMENTAL
Fundació Caixa Benicarló

Presentació treballs 2017-2018
Llibres festes patronals (1928-2016)
Fotografies Fons Palanques

9 de març de 2018
SALÓ D'ACTES DE LA FUNDACIÓ
AV. Joan Carles I, 18
19:00 h.

INTERVINDRÁN:
Lidón París Folch, Universitat Jaume I de Castelló
Antoni Marzal Masip, documentalista

 UNIVERSITAT JAUME I

 Caixa Benicarló

 Fundació Caixa Benicarló

FALLES: COMENCEN LES RESTRICCIONS DE TRÀNSIT

text AB

La instal·lació dels casals a les zones més cèntriques de Benicarló ha obligat a tallar alguns carrers al trànsit rodat. La zona blava estarà tancada del 10 al 19 de març, ambdós inclosos.

Aquesta setmana han començat a muntar-se els casals fallers amb motiu de la Cavalcada del Ninot que tindrà lloc el proper dissabte 10 de març. La instal·lació dels casals de les falles del Mercat Vell, El Caduf, Els Cremats, L'Embut, La Paperina, La Carrasca, Els Conquistadors i Amics del Foc (ubicat al carrer de les Illes Canàries) han propiciat el tall d'alguns carrers, tot i que fins al proper diumenge dia 11 no començarà la plantà dels monuments. A partir d'aquest moment, també es veuran afectats carrers com Pérez Pina, Botànic Cavanilles, César Cataldo o Cronista Viciana, que quedaran tancats o modificaran el sentit de la circulació.

Concretament, els carrers que doblaran el sentit de la circulació són Botànic Cavanilles i Pérez Pina, fins al dia 20 de març, mentre que el carrer de César Cataldo canviarà de sentit des del carrer de Joan XXIII.

Pel que fa a la zona blava, tancarà del 10 al 19 de març, ambdós dies inclosos i els pàrquings de la plaça

de la Constitució i de la plaça de Mossén Tomás mantindran els seus horaris.

Cal recordar que la Cavalcada del Ninot enguany mantindrà el recorregut de l'any passat. Així, els carrers de Pius XII, Francisco Pizarro, Iecla, Méndez Núñez i Doctor Ferran tindran restringida la circulació i l'aparcament el dissabte 10 de març per la vesprada.

BENICARLÓ ORGANITZA VISITES GUIADES ALS MONUMENTS FALLERS

text AB

Estes Falles, Benicarló proposa als visitants la possibilitat de visitar els monuments fallers acompanyats de guies turístics. Les visites estan previstes del 15 al 19 de març en horari de matí i tarde i les entrades es podran aconseguir via Internet.

La Regidoria de Turisme, en col·laboració amb la Junta Local Fallera i les agències de viatges Ecuador i Viajes Halcón, ha coordinat una nova iniciativa per a promocionar les Falles de Benicarló i incidir en l'anomenat turisme d'experiència. Es tracta de programar visites guiades enfocades als monuments fallers que serviran per a conèixer des de dins tot el que implica la construcció d'una falla. Les visites, que aniran a càrrec de guies turístics professionals, es podran fer del 15 al 19 de març en horari de matí o de tarde.

La regidora de Turisme, Rosana Marzá, ha reconegut que «l'experiència de l'any passat, quan vam fer una primera prova experimental, va donar molt bons resultats i, per tant, enguany hem decidit ampliar els dies i l'oferta, perquè estem segurs que tindran un gran èxit». Marzá ha explicat que les visites inclouran la possibilitat de dinar en algun dels casals fallers i ha anunciat que les visites podran reservar-se directament per Internet, a través del portal www.evadirte.com.

«Aquesta era una de les prioritats per tal de promoure i facilitar l'accés a les visites guiades», ha dit la regidora.

Per la seua banda, en representació de la Junta Local Fallera, Ernesto Martín ha agraït la predisposició de l'Ajuntament a l'hora de promocionar les Falles i ha destacat que «aquest tipus d'iniciatives contribueixen a exportar les Falles de Benicarló i a promoure el seu caràcter obert».

Les representants de Viajes Ecuador, Vanessa Florido, i Viajes Halcón, Olga Sospedra, han recordat que s'han previst una sèrie de visites guiades especials per al dia de la Cremà (19 de març) que inclouran la preparació del material pirotècnic i la cremà d'una falla infantil. Els grups, segons han anunciat, seran per a 30 persones, tot i que també hi haurà la possibilitat d'ampliar o reduir el nombre en funció de les necessitats de cada grup.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

textLA COLLA DE TAFANERS

Netejar sobre mullat

Ja ha quedat clar que mai no plou a gust de tots, però la mare meteorologia per mirar d'arreglar-ho ens ha regalat mesos i mesos de sequera i a continuació un mes de febrer en què hem tingut una ruixada cada pocs dies. Tots contents ara, no? I per quina raó ho diem açò? Doncs simplement perquè ens ha paregut curios vore, com la setmana passada, que després de tres dies de pluja seguits un tafaner que anava passejant per allà al carrer Nou d'Octubre va veure com, tot i estar els carrers ben banyats, els de la neteja anaven arruixant-los d'una banda a l'altra. Compte, que no diem ací que no ho facen, Déu ens en guard de ficar-nos allà on no ens criden, però com l'aigua és un bé escàs i l'hem d'estalviar, tal volta, i mireu que matisem, tal volta, a la millor no cal seguir sempre la programació al peu de la lletra i ser de tant en tant una mica pragmàtics. Si més no, si els carrers ja estan xops, ens ho podríem estalviar, no? Ara bé, si els carrers estaven ben bruts, plens de xiclets enganxats al terra o, per anar fent boca, tots pixats o mascarats de la pólvora dels coets, llavors, senyors meus, netegen tot el que calga. No serem nosaltres els que els portarem la contrària.

S'obri la veda

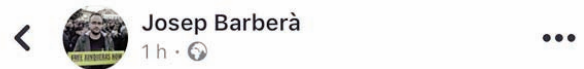
De tota manera, encara que siga per allò de dir sempre l'última, tampoc estaria de més que passaren una mica més per la zona del centre del poble, pels carrerons de Salines, Sant Blai, Ample, Sant Joan... que allí poden trobar de tot, des d'una xumel·la de gos fins una pixarrada d'animal de dos potes. Ací, certament sí que fa falta una mica més d'aigua, encara que siga a poalades... com es feia abans. Per desgràcia, per a ells i pels veïns (uns perquè han de netejar a dojo i els altres perquè ho han de patir), ja es poden anar preparant que tenim ací les falles i això vol dir que s'ha alçat la veda de fer el brètol sense que ningú et porte la contrària. I si no us ho creieu, ja ho sabeu, un passeig nocturn, sobretot de matinada, us ensenyarà eixos aspectes que no surten al vídeo de promoció faller tan bonic que corre per la xarxa.

La començà

El passat cap de setmana va ser la famosa "Cridà", que li diuen ara... Nosaltres sempre havíem pensat que era la "Crida" però ja som una mica vells i potser ens ho entenem tot malament. Pel que ens han contat alguns veïns ja han tingut el primer tast de les falles en forma de bons masclets o trons matiners que eren capaços de fer saltar un mort del taüt, no diguem ja un benicarlando del lliit. En fi, que la rauxa i la disbauxa ja s'ha instal·lat al

nostre poble i el *fallerio*, com sempre, fa tots els possibles per aproximar-se a la gent del carrer perquè les falles també siguen més seues, per contagiar-los, diríem, la *festà* (així deu ser, en paral·lel a la *crida*, la *plantà* o la *cremà*). Sí senyores, les falles, com les carxofes, calentetes, cal gaudir-les de ben a prop. És clar, sempre que no siga tots els dies a la porta de ca teua!

Sincerament, crec que no calia posar-lo.

y 11 personas más

Que no siga per himnes!

Per cert, parlant d'esclats, el que vam notar després de sentir l'himne de l'Exposició, cosa normal en aquest país, per tancar el magnífic acte faller des de la balconada de l'ajuntament. El tafaner que us ho conta, que d'això de les músiques falleres no n'entén massa, va anar-se'n una mica abans i mentre anava fugint de la gent avalotada com en un galliner, va sentir, entre mig de la coetada, l'altre himne, que no sabem si té alguna cosa a veure amb les falles, a no ser per allò "d'ofrenar noves glòries a Espanya", el de Marta Sánchez, la roja (en al·lusió al seu vestit, és clar, no a les donacions que fa a les causes socials per compensar les retallades que tenallen la pàtria que tant estima). No sabia si és que li fallava l'orellamen o que, de sobte, la plaça de davant l'ajuntament s'havia convertit en la graderia d'un camp de futbol improvisat per honorar-la. A hores d'ara encara es pregunten ell i la resta de tafaners també què tenen a vore les falles i l'himne espanyol. No creiem que calga cauteritzar cap sensibilitat ferida pel missatge separatista de la lletra de l'himne valencià, no? Mireu, certament, com en els còmics d'Astèrix i Obèlix, però en versió cadufera, són molt rars estos fallers. En fi, encara ara està preguntant-se el

ve de la p gina anterior

regidor Barberà a sant de què venia l'himne espanyol. I ell, que és tan faller, no ho sap? Democràcia pura, 14 a 4 (resultat de la votació de l'himne). Repetim la lletra... "chinta, chinta, tachinta, chinta, chinta, chintachin, tachin", per si algú no la sap.

De tota manera, una cosa cal deixar ben clara, als fallers els va la marxa dels himnes. No en tenim el mínim dubte. I és que si a les cinc i mitja de la matinada, ben tocades, ha acabat el concert dels fallers al costat del pavelló i l'última cançó ha estat l'himne de l'Exposició. ¿Per tant, tenint en compte que a eixa hora els que quedaven segur que anaven gats, podríem afirmar que aquesta peça musical és el nou himne dels borratxos i li ha pres el lloc a l'«Asturias patria querida»? Compte, només és una reflexió per seguir la cordà fallera.

Mejillones Cristo del Mar

Va, canviem de tema que amb tanta pólvora ja ens ploreu els ulls i ens cal un reconstituent. I així, com que la setmana passada, la polèmica del Cristo ens va deixar un mal regust de boca també, ací un tafaner que ho troba tot, ens ha dit que tal volta, si agafem unes llaunetes d'uns musclos que duen el mateix nom que la nostra venerada imatge, Cristo del Mar, potser ens trobarem una mica millor, com a mínim a l'hora del vermut. Ja n'hem demanat unes quantes per reunir al voltant del plateret totes les parts implicades en el conflicte de la banderola i convidar-los a trobar una solució. Si més no, amb una *pallaeta* d'aquelles de les d'abans, amb escopinyes, el famós Kimbo (oliva grossa amb cogombret), i unes olives farcides, regadet amb un rajolí d'oli d'oliva i una mica de vinagre, acompanyat d'un bon vermutet... es farien miracles. I és que al voltant d'una taula sempre se troben solucions. Per pensar-s'ho, no? Se'ns fa la boca aigua!

L'estaca que no tomba ningú

La història de l'estaca, la que us ensenyem a la foto (no la d'en Llach) és d'allò més curiosa. Resulta que un veí va enviar al correu de l'Il·lustríssim on la gent pot fer sabedor l'Ajuntament de les incidències que detecta pels carrers, Benicarló Connecta, que havia vist en un dels escocells on estan plantats els arbres una estaca en punta que podia ser un perill per a la gent. Això va ser el

dia 7 de gener. Li contesten que ho passen a parcs i jardins, suposem, perquè aquell departament ho solucione. Aleshores, el 15 del mateix mes li diuen que la incidència ha estat tancada. Curiós el veí, passejant pel mateix lloc, va i se n'adona que l'estaca estava al mateix lloc, com el primer dia! Com ha de ser, els envia un altre correu, amb foto, per indicar que allò estava igual que el primer dia. Li contesten que ja s'havia enviat la incidència a Medi Ambient però que des d'allí no fan cap seguiment (???). A vore, si ho entenem, ¿posen un sistema perquè la gent els comente les coses que estan malament i després es queda tot a mig camí? Ma que els agrada fardar de presència a les xarxes socials, d'interactivitat, de participació...però a l'hora de la veritat, bufa la gamba. I així continua la cosa: amb l'estaca punxenta preparada, segurament, esperant un Dràcula o altre que una nit de gatera de les que s'aproxime hi pugua caure damunt i prendre mal.

Incidencia cerrada Recibidos

Benicarló Connecta

para mí

[Ocultar detalles](#)

De Benicarló Connecta incidencias@benicarlo.online

Para

Fecha 15 ene 2018 9:06

Segurid... Cifrado estándar (TLS) [Más información](#)

Estimado vecino/vecina:

Le informamos que el estado de su incidencia ha sido actualizado.

170

07/01/2018 - 12:09h

PARÍS EN DOS DÍES

text i fotos NATÀLIA SANZ

PRIMER DIA A PARÍS

Començarem la nostra visita a París en el Museu de Orsay, que custodia diferents col·leccions centrades en el període comprès entre 1848-1914. Per a arribar, prenem la línia 12 direcció Mairie d'Issy, baixar en Assemblée Nationale i dirigir-se al Museu de Orsay. Tingueu en compte que com a mínim necessitareu un parell d'hores en Orsay per a veure bé el museu. Visita indispensable, alberga la major col·lecció d'obres Impressionistes del món. Si teniu pressa, podeu comprar l'entrada per internet, però si aneu a primera hora (molt recomanable), no val la pena.

En eixir, prendre el Rer línia C, groga, direcció Versailles o Saint Quentin, o la línia 6 de metre i baixar en Champ de Mars, per a veure la famosa Torre Eiffel. Si penses pujar, compra abans les entrades, t'estalviaràs una cua enorme!. Aquesta visita també la podeu fer de nit, per veure-la il·luminada. Després segueix a peu vorejant el Sena i deixant a la teua esquerra els seus nombrosos ponts: el Pont de l'Ànima (on va morir Lady Diana), el Pont des Invalides, el Pont Alexandre III (un dels més bonics) o el Pont de la Concorde són alguns d'ells.

Prendre el metre a la plaça Concorde, línia 12 direcció Porte de la Chapelle, baixar en Pigalle i just en eixir veuràs el mític Moulin Rouge. Des d'ací pots iniciar el passeig per Montmartre. Per a pujar a la Basílica del Sacre Coeur i guanyar temps utilitza el funicular de Montmartre. Però té més gràcia anar pujant a peu per les escales per a anar parant-te i contemplar les vistes de París. Una vegada a dalt, pots entrar a veure la basílica (fins i tot pujar a la cúpula) o perdre't per Montmartre fins a arribar a la pintoresca Plau du Tertre, la més ambientada del barri. Pots fer ací una parada per dinar, però has de tindre en compte que és un dels llocs més cars de París. Per una senzilla pizza te poden demanar 15 euros!

Des de Montmartre, agafar el metro línia 1 direcció Chateau de Vincennes, baixar en Champs Élyssées, on podreu gaudir amb el famós Arc de Triomf. En la zona propera de Avenue Montaigne trobaràs les boutiques de luxe com Cartier, Christian Dior, Gucci, Fendi, Hugo Boss, o Valentino. Al final està la gran Plaça de la Concòrdia on has de prendre el metro línia 1 direcció Chateau de Vincennes, i baixar en

Els Viatges de Natalieta

Châtelet, per a arribar a la Catedral de Notre Dame.

Des d'ací continua caminant fins a la Plaça Louis Lepine, on diàriament s'instal·la un mercat de flors amb molt encant. A 5 minuts de la plaça trobaràs l'entrada a la Sainte Chapelle: t'aconsellem que la visites si vols conèixer un dels llocs més impressionants de París. Encara que a voltes hi ha cua, sol anar ràpid. Molt prop trobaràs la nostra següent parada del dia, la Conciergerie, antiga presó de París. Creua el Pont au Change, des d'on obtindràs la millor perspectiva de la Conciergerie. Si ja tens fam, pots sopar per la zona.

SEGON DIA

De bon matí, has de prendre la línia de metro 6 direcció Nation, baixar en museu du Louvre, on pots visitar el Museu del Louvre i els Jardins de les Tullerías. Com en el cas del Museu de Orsay, et recomanem que vages a primera hora del matí per a evitar llargues cues. En el Louvre, pots fer la visita ràpida que inclou només les obres d'art més famoses o perdre't per les seues grans sales. En aquest últim cas, prepara tot el dia.

Prop del Louvre trobaràs la plaça Vendôme, lloc on se situa la impressionant columna de mateix nom que va construir Napoleó per a celebrar la seua victòria en la batalla de Austerlitz. Seguint

ve de la p gina anterior

recte per aqueix mateix carrer, està el famós restaurant Maxims i, al final, l'església de la Madeleine. La impressionant Òpera de París està molt prop també, igual que les famoses Galeries Lafayette. Un passeig a peu per aquest barri no et deixarà indiferent. Els nombrosos comerços tradicionals, al més pur estil parisenc, et sorprendran. A les Galeries Lafayette es pot dinar, amb vistes a les teulades de París i la Tour Eiffel.

Tornem al Louvre. En creuar el pont, segueix cap al Hôtel de Ville (a 5 minuts). És un dels edificis més bonics de París, i molt prop d'ell trobaràs el futurista Centre Pompidou. Estàs al barri de le Marais, antic barri jueu, ple de tendes i bonics cafès. Pots caminar per la zona si t'agrada anar de compres o seguir fins a la Plaça de les Vosges, la més antiga de París, on trobaràs la Casa de Victor Hugo, nombroses galeries d'art i un elegant parc on relaxar-te. Si avances una mica més enllà, arribaràs a la Plaça de Bastilla, una bona zona per a sopar o prendre alguna cosa.

També en lloc de creuar el Pont dónes Arts, baixa per la Rue de Seine fins als Jardins de Luxemburg (10 minuts a peu). Allí pots fer un descans assegut en les seues típiques cadires verdes com qualsevol parisenc i gaudir de l'ambient dels parcs més bonics de París. Des d'ací pots continuar cap al Panteó, al que et recomanem entrar si vas bé de temps (a 10 minuts a peu des dels jardins). Ja estàs en el Barri Llatí, un dels més animats de París i un bon lloc per a sopar a bon preu i posar punt i final a la nostra visita a la capital francesa.

EL CADUF AMB LES GAIATES

text i foto EL CADUF

El passat diumenge 4 de març, la Falla El Caduf va participar per primera vegada en els seus 41 anys d'història en la Desfilada de Gaiates de les Festes de la Magdalena 2018 a la ciutat de Castelló. Aquest fet ha sigut possible gràcies a que la Gaiata 1 Brancal de la

Ciutat, amb la qual es va agermanar recentment, va convidar als Càrrecs 2018 i al President a un acte tan destacat per a ells.

Amb això, la Falla El Caduf obri més, si cap, la festa de les Falles tal i com l'entendem a Benicarló a un dels llocs més importants com és la capital de la nostra província.

MARGARITA XIRGU

Fronteres

text JOAN HERAS

La tarda plàcida i freda d'aquest diumenge de febrer em regala unes meravelloses hores per poder gaudir sense pressa de la lectura. Fa poca estona he acabat el meu apassionant viatge de descoberta de la vida –i sobretot de l'obra- d'un dels noms essencials del teatre català i espanyol del s. XX i que, sens dubte, cal escriure amb tota la solemnitat i el reconeixement. De la mà d'Antonina Rodrigo, una autèntica coneixedora del món teatral, he resseguit amb passió la peripècia vital i la carrera artística d'una actriu que va néixer a Molins de Rei el 1888, que des del gener de 1936 no va tornar mai a l'Estat espanyol i que va morir el 1969 a Montevideo.

No sóc un lector habitual de biografies. No sé per quina raó no tinc tirada a capbussar-me en aquest gènere que ens regala la possibilitat de passejar per la vida de persones que, a diferència dels personatges, han tingut un cos real, un jo concret que han anat omplint de temps i d'angoixes, de sorpreses i de neguits, de descobertes i de rutines, de noms que l'han acompanyat pel viatge de la vida, de llocs que li han donat paisatges precisos on poder-se anar dibuixant. Però ara em sento trasbalsat, commogut. Batega dins meu, en aquests racons tranquils de tarda de diumenge, l'agredolça sensació en què s'hi barreja –no sabia pas dir-ne les proporcions exactes- la tristesa d'un final –la sensació de buidor que deixa el saber que aquet viatge s'ha acabat- i la seguretat que allò que he llegit, allò que he viscut, allò que he conegut o sentit ja passen a formar part de mi d'una manera imprecisa però indiscutible. Sento, doncs, aquesta sensació tan peculiar que es fa ben viva quan posem el punt i final a una lectura que ens ha colpit. Una sensació que, fins avui només havia experimentat amb la lectura d'algunes novel·les, de textos referencials per a mi de la filosofia i de certes autobiografies o dietaris però que mai havia viscut d'aquesta manera, amb aquesta intensitat colpidora, arran de la lectura d'una biografia.

I si em deixo arrossegar per la tendència –potser massa absurda i innecessària però molt pròpia i definidora d'aquesta part del món - de voler analitzar, disseccionar, racionalitzar aquesta sensació, tres elements se'm presenten d'una manera clara: la importància de la figura teatral, l'exquisidesa de la biografia i la màgia del món del teatre.

Margarita Xirgu és un exemple d'actriu completa, sencera, radical i apassionada. Ja de ben petita tenia un do especial per a recitar i imitar. Aquesta base, aquesta fusta inicial va ser valorada per la seva família i, de ben petita, de la mà del seu pare –un obrer que va créixer intel·lectualment en els ambients culturals dels Ateneus populars de Barcelona va anar posant les bases d'un camí vital que té tota la força i el seu sentit últim i profund en els escenaris. Des dels 18 anys ja esdevé una actriu professional perquè tenia un talent evident i perquè tenia la necessitat de guanyar-se la vida per poder tirar endavant la família. El talent i l'esforç –les llarguíssimes hores d'assaig, d'estudi, de feina als escenaris- ja defineixen els trets essencials i definidors d'una actriu de qualitat indiscutible. Ara bé, allò que la situa com a veu imprescindible del teatre català i espanyol del s. XX no és només la seva qualitat d'actriu sinó la seva capacitat d'entendre que el teatre no és un simple entreteniment sinó que és i ha de ser una eina cultural de primera magnitud –fet que la va comprometre amb les línies més avantguardistes de les posades en escena i amb la seva estreta relació amb els grans noms del teatre: Guimerà, Pérez Galdós, Vallé-Inclán, Casona, Alberti, Camus i, molt especialment, amb García Lorca i molts d'altres- i pel seu compromís militant amb la cultura i el país –el teatre ha d'arribar a tothom, el teatre ha d'estar al servei del poble i de la llibertat.

I més enllà de la figura de la Xirgu, m'ha colpit adonar-me'n que, amb la biografia d'Antonina

ve de la p gina anterior

Rodrigo, he conegut els fets essencials de la vida de l'actriu que em permeten entendre la seva trajectòria professional però que en cap moment s'atura en aspectes que han de quedar en la intimitat de la persona. L'enfocament del text és molt clar: cal resseguir la vida de la Xirgu per entendre allò que realment ens interessa, és a dir, la seva aportació cultural. Passa, doncs, de puntetes o de llarg, de molts aspectes que queden en el seu àmbit privat. Ens trobem, doncs, molt lluny d'una biografia que faria feliç als qui busquen el safareig i el morbo.

En definitiva, gràcies a aquesta meravellosa descoberta de la Xirgu –us en recomano el viatge que trobareu editat a Aguilar, Madrid 1988- sento bategar l'emoció del fet teatral, un fet que, com apunta Ricard Salvat en la seva esplèndida introducció, representa la màgia d'allò efímer. El teatre comença i acaba en cada funció. Ens en

queden testimonis –fotos, algunes gravacions- però la màgia es viu cada dia allà, mentre aquelles actrius i aquells actors ens regalen uns muntatges només per a nosaltres, espectadors privilegiats que podem viure una experiència única. És curiós però és així: ni Antonina Rodrigo ni Ricard Salvat van poder veure mai actuar a la Xirgu. Això és una mica trist però forma part de l'essència i la màgia del teatre. I la Xirgu ho sabia molt bé i per aquesta raó entenia que cada nit, a cada funció, calia donar-ho tot perquè cada dia és l'inici i el final de l'espectacle.

Ara, sense pressa, deixo que el gust amable de la lectura -una autèntica lliçó de vida, de teatre, de cultura- solidifiqui dins meu el pòsit suau que aquest viatge m'ha anat deixant.

P.S. Estic convençut que si avui la Xirgu encara fos entre nosaltres es comprometria públicament per la defensa de la llibertat i denunciaria la vergonya de l'existència de presos polítics i de la censura cada vegada més brutal que patim.

text PATRICI GIL

Racó poètic

NINOTS

Som els ulls que tot ho observen,
I sense ser-hi dins, gaudeixen,
Sou de la nit el dia,
I tots plegats plegats, doneu vida.

Que ens agrada la gresca,
Al sol, a l'ombra, a la fresca,
De la primavera ens obriu el pany,
Que treballant, esteu tot l'any.

Som formigues que rondinen,
I de ninot en ninot hi niuen,
Ebris d'olor a sofre, a fum,
Ebris de festa al país de la llum.

Busqueu la inspiració en el foc,
Moviment en la vida: de res, a poc.
Encisadora vida que consumeix
El sofrit monument que s'esvaeix.

Pintors, fusters a la bastida,
Filla de la humilitat enaltida,
Pinzells, cartrons i postissos,
Amb quatre ascles som feliços.

Guarniu carrers de sonoritat,
Per deixar la feina, els maldecaps,
Que visquen els Ninots del meu jardí,
Poms per ells de roses i gessamí.

Xiula de bon matí la dolçaina,
L'apaivaga el mestral, l'amaina,
Polidona dona del millor agut fi,
Tabals i masclets, l'espurna és ací.

Escampen els coets, la joia,
Brusa i saragüells, espartenyas de l'hòstia,
Feu retronar Benicarló,
Transformeu la falla en dolçor.

Enceneu l'espelma als canelobres,
Sou mà que dirigeix els menobres,
La innovació, el saber entendre,
Sou la traca per encendre.

M'arrapo a l'esperit crític,
Que atiar també es ser cívica,
Metàfora per avançar,
Veu del poble per caminar.

En esta terra de socarrats,
De cadufers, de conformitats,
En este poble fidel i maltractat,
Ens obriu parpelles cada març.

Som l'esclat del nord,
Al sud de la terra del nord,
Al llevat del ponent,
Som l'esclafit del vent.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Una vegada més, el nostre partido popular local s'erigeix en defensor de les coses més casposes, antediluvianes i carques del nostre poble. Amb un to marcadament electoralista, populista i retrògrad, van i presenten un parell de mocions sobre temàtica religiosa... al ple de l'ajuntament!!! Lo Benicarló profund, lo de xaranga i pandereta, lo de mantellina i cilici, lo de la més falsa de les devocions, ha mostrat els seus poders al saló de plens del nostre democràtic i laic ajuntament. La flor i nata del més reaccionari del nostre poble va fer acte de presència a la casa gran per tal de manifestar la seua inequívoca pertinença a l'orbe cristià, a l'hora que pressionar els regidors infidels i assenyalar-los, simbòlicament, amb el dit.

En la seua primera moció, els que vetllen per les coses importants del nostre poble, el partido popular, va demanar que es tornessin a penjar els penons del Crist de la Mar als balcons de l'ajuntament. Amb uns arguments tan pelegrins que ben bé hagués pogut signar el mateix Jaimito, els defensors de les virtuts més benicarlandes van aconseguir acollonar l'equip de govern i van fer que aquests llenços hagin de sortir del lloc on estaven emmagatzemats per lluir a la façana de la nostra casa gran. Com no podia ser d'una altra manera, els sempre aprofitats regidors del partit taronja, es van llançar a erigir-se també en defensors de les virtuts pàtries benicarlandes i, amb un "i jo més que tu", van pujar al carro que havien posat en marxa els seus col·legues populars.

De la segona moció no vull dir res, que me conec.

L'editorial parla de les semblances de la situació a una pel·lícula de Berlanga. No, estimat editorialista, no. Allò no va ser digne d'un film del gran director valencià. Segurament, amb tota la seua imaginació treballant al màxim, no haguera arribat mai a retratar un esperpent tan gran com el que es va perpetrar al nostre ajuntament lo dia del ple. Per a mi un dels moments culminants va ser quan el senyor Mañà va quantificar la gent que va a la processó. Quinze mil persones!! Més de la meitat dels que viuen a Benicarló. Per cert, els ha comptat ell? Han posat una maquineta que els compta? Algun afiliat al partit s'ha posat a la porta de missa amb una calculadora? Segurament hauran pensat que només que la meitat dels quinze mil els voten a ells, ja tenen l'ajuntament guanyat.

Li dono tota la raó al regidor del partit taronja sobre la situació de la Basseta del Bovalar. Però potser tot té una explicació, i ja que es diu que aquest paratge forma part d'unes rutes i senderes saludables, potser l'ajuntament ho ha deixat així a posta com a exemple del que no ha de ser un paratge natural. Al mateix

temps, és un clar i il·lustratiu exemple d'on pot arribar la manca de civisme dels nostres paisans. Perquè si bé és cert que l'ajuntament té una important responsabilitat de l'estat en que es troba aquest característic paratge del nostre terme municipal, no és menys cert que els vàndals i incivilitzats que han perpetrat les destrosses tenen un important grau de responsabilitat, i aquests sí que són incontrolables.

La nostra Xaro, sotssecretària comarcal del socialistes. Segons que Ilijo, ja han recuperat la "pau interna", que es veu que els va fer tremolar els fonaments del partit. Per cert, algú recorda la lluita gairebé fratricida entre Sánchez i Díaz pel control de partit? Sembla que tot plegat pertany a la prehistòria quan només fa quatre dies. Ara tots a una, quan fins fa poc cadascú anava pel seu costat. Sempre està bé recuperar la unitat del partit, i sembla que és el que han aconseguit els socialistes... de moment.

Aniré acabant, que estic cansat.

Es recupera el sector del moble. Tant de bo siga així i amb condicions laborals millors de les que ens promet el senyor Rajoy i companyia.

La resta, com sempre, impecable. Ara sí que me'n xalo de veritat llegint aquesta revista.

Gràcies a Patrici. Ara els seus poemes em semblen una mica més nostres.

PRESENTADA L'ESCOLA DE CICLISME DEL CC DEPORTES BALAGUER

text i foto VICENT FERRER

Dissabte a la nit, en un conegut restaurant de Peníscola, el Club Ciclista Deportes Balaguer de Benicarló, va presentar als integrants de la seua escola de ciclisme, en un acte conduït per David Valdivieso, on a més es va retre homenatge al fundador de Viveros Alcanar, José Alfaro "Librado", entitat molt lligada al ciclisme de la nostra ciutat. També es va procedir al relleu de dames, sent la de 2018 Isabel Balaguer. El president del club José Julián Balaguer va agrair l'assistència i va animar els xavals a gaudir d'aquest esport tan bonic. Va tancar l'acte del regidor d'Esports, Carlos Flos, que va recordar que ell de xicotet també practicava ciclisme.

Els integrants de l'escola són els següents, per categories:

Promeses

Martina Castejón García, 5 anys, de Vinaròs.
David Muñoz Sorica, 6 anys, de Santa Magdalena de Polpís.

Joel Sancho García, 6 anys, de Benicarló.
Cesc Roig Pellicer, 7 anys, de Benicarló.
Crisanto Juan Sanz Sáez, 7 anys, de Càlig.
Sergi Roca Melich, 7 anys, de Benicarló.
Sergio Forés Gallego, 7 anys, de Benicarló.
Emma Conesa Grau, 7 anys, de Càlig.
Víctor Querol Muraru, 7 anys, de Benicarló.
Unai Castejón García, 7 anys, de Vinaròs.

Principiants

Paula Merchán García, 8 anys, de Vinaròs.
Gonzalo Martínez Blanco, 9 anys, de Benicarló.
Joan Folch Camp, 9 anys, de Vinaròs.

Alevins

Adrián Sancho García, 10 anys, de Benicarló.
Adrià Roca Melich, 10 anys, de Benicarló.
Nerea Merchán García, 11 anys, de Vinaròs.
Andrea Lores Baca, 11 anys, de Benicarló.

Infantils

Izán Monroig Gimeno, 13 anys, de Benicarló.

Jordi Muñoz Sorica, 13 anys, de Santa Magdalena de Polpís.

Oscar Ortí García, 13 anys, de Vinaròs.

Director

Julián Balaguer Arrufat.

Monitors

Iván Monroig Esteller, Manuel Sanz Alcacer i Crisanto Juan Sanz Pla.

També es va esmentar als ciclistes eixits del club i que segueixen competint:

Hugo Baser Lluch, 14 anys cadet, de Benicarló, ara en l'equip Hiper Europa Cervera.

Carla Pruñonosa San Abdón, 15 anys cadet, de Càlig, ara en l'equip Hyundai Koryo Kar de València.

Isabel Balaguer Arrufat, 17 anys junior, de Benicarló, en l'equip Frigorífics Costa Brava de Santa Cristina de Aro (Girona).

Y NO PIDO PERDÓN

text VICENT T. PERIS foto VF

Siguem francs (francos en castellà), diumenge passat vaig anar al futbol perquè em va obligar el papa amb els seus romanços de si has de ser formal, que si et vas comprometre davant d'aquell magnànim gerent general de La Veu que et permet avançar en les teues pràctiques de gasetiller i no sé quantes històries més que només eren excuses mal donades per quedar-se tot sol a casa amb la meua Margot. Jo estava cansat, molt cansat, derrotat de la festa fallera que havia començat dissabte a la nit. Encara tinc els ulls com a petxines després d'haver assistit a l'acte de la cridà. Vaig escoltar con el debido respeto Nuestra Región supo luchar i després, ai després, algú va tindre la pensada de posar a tota màquina la marcha real. Sé que qualsevol persona de bé s'haguera emocionat (encara que la posaren sense la bonica lletra de Marta Sánchez, y no pido perdón), però a mi em va vindre al cap el senyor aquell que s'ha emparellat amb la mama i que cada setmana se n'encarrega de recordar-me la meua condició parasitària i m'amenaça de tancar no sé quina aixeta. A beure s'ha dit. Quin remei. Desentés del tot de la nóvia, que dit siga de passada va fer un bon calaix dedicant-se a sus labores, vaig fer cap a la pista annexa del pavelló poliesportiu amb l'única intenció de xamar, de xamar molt i oblidar-me que la parelleta ha amenaçat de tornar al poble per la novena del Santo Cristo. Quan penso en aquells ulls fora d'òrbita que criden contínuament ribaspaña, vivalrei, cojonesya trabajad zánganos, se m'ericen tots els pèls del cos. I jo vinga beure. Ara una aigüeta de València amb un amic faller, ara un votcanllima amb un altre amic faller, ara un

cubalibre amb un altre amic faller, així fins prop de les sis del matí quan, en tornar a sonar lo nostre himne regional vaig comprendre que ja n'hi havia prou. Les barreges, ja se sap que no són gens bones i vaig arribar a casa molt gat i dut a muscles com un torero per uns confreres costalers que es veu que també són falleros, saludant tot déu i fent riure el poble potser una mica massa.

Sort que el partit del Benicarló, no sé per quins imponderables va ser a les sis i quart, que si no m'han de dur literalment en llitera. A més, havia de complir perquè jugàvem una vegada més, contra el líder de torn, l'Acero. La veritat és que no sé quants de partits hem jugat ja enguany contra els líders. Que si l'Onda, que si el Puçol, que si la Vall d'Uixó, que si l'Acero del Puerto de Sagunto. Tots, tots, tos quan vénen ací són els primers. I quan se'n tornen, ho continuen sent.

El partit va tindre el seu què, sí, sí. Als deu minuts ja perdíem per zero a dos i els forasters van reduir la marxa. A partir d'ací i fins que es va acabar el matx, tot va ser un atac i gol nostre. Els de Jordi cardona van posar setge a la porteria visitant i les ocasions se succeïen sense solució de continuïtat. Especialment durant la segona part els vam tindre tancats a l'àrea. Marcos Cano no va encertar en un gol els que ell no falla mai; Monterde encara no comprenc ara com la llençar fora a porta buida després d'una magnífica jugada del jove Gonzalo, una altra de Marcos Cano que van treure de baix dels pals... L'àrbitre va assenyalar un justíssim penal a favor nostre i Guillem no va fallar va posar l'emoció al marcador. Ens els menjàvem. Tot un líder tancat a la seua àrea i perdent temps tirant-se pel terra o tardant en treure els auts. Quina llàstima, si dura un quart d'hora més, ens els fem. La gran pregunta és si vam passar a dominar perquè els de l'Acero van baixar el ritme amb el resultat o si realment no van baixar res i vam ser nosaltres qui vam marcar la pauta del partit.

Mal resultat per tant i ens posem en una situació que encara no és preocupant però que si fem molt lo borinot podria arribar a ser-ho.

Aquest cap de setmana no sé ni si hi ha futbol, però a casa ja estem de falles i com a nóvio i mànager de Margot hauré d'estar pendent de l'economia familiar perquè si ens surt bé, farem prou diners com per poder independitzar-nos (iep, lo papa, ella i jo, ningú més!)

BÀSQUET: EL PRIMER EQUIP A UNA SOLA VICTÒRIA PER A JUGAR LA FASE D'ASCENS A LA LLIGA EBA

text i foto VICENT FERRER

Sènior Primera Nacional

Benicarló 87, Vila-real 69

Era un partit molt important per a les aspiracions d'aconseguir una de les quatre primeres places per a assegurar la permanència i jugar la fase d'ascens a la Lliga EBA. Resten dos partits i aquesta victòria els posa molt a prop, a només una victòria de l'objectiu.

En la primera part, després d'uns minuts on s'havia començat bé (18-10), el Vila-real ses va fer amb el ritme del partit, i a poc a poc va anar sumant cistelles còmodes prop del cèrcol, mentre que els locals no aprofitaven els tirs fallats sobre de la línia de tres punts. Al final, al descans, marcador igualat, 41-38.

El tercer període ha sigut la clau per als interessos benicarlandos. Una bona eixida amb ordenada defensa els va permetre córrer i fer-se amb el ritme del partit, i a partir d'ací l'encert en el tir va anar incrementant el marcador, mentre que el Vila-real no anotava des de lluny, arribant-se al final del tercer període amb un 69-53.

Últim període de molts nervis pel que es jugaven, però al final parcial igualat (18-16) per a sumar una victòria més per 87-69, molt important per a seguir tercers en solitari i de moment salvant la categoria.

Falta una victòria més, ho intentaran aquest cap de setmana, en horari unificat per la Federació, el dissabte a la vesprada a Borriana a les 19.30.

Sènior Preferent

Port Sagunt-Quartell 55, Benicarló B 86

Partit dominat de principi a fi pels jugadors benicarlandos, sense perillar la victòria en cap moment i on tots els jugadors van disposar de molts minuts de joc i van poder anotar tots. Un partit on es va defensar la major part del temps en zona i anotant amb facilitat en els contraatacs. Gran victòria per a seguir creixent i pujar posicions en la taula i deixant pràcticament tancada la permanència en aquesta categoria.

Aleví 1a zonal

Benicarló 64, Jovens Eliana Blanco 23

El partit va començar amb un 13-0 a favor dels benicarlandos, que van eixir amb moltes ganes a l'inici de partit. Amb un bon encert en el tir exterior i ràpids contraatacs, a poc a poc van anar augmentant la diferència en el marcador. Al final, es va acabar amb 64-23.

Partit que els va servir per a practicar coses noves entrenades durant la temporada, que a poc a poc van sortint. Amb aquesta victòria són segons en la classificació, amb 5 partits guanyats i 2 perduts.

Pròxim partit contra Vinaròs, equip gens fàcil, que ja ha donat més d'una sorpresa en aquesta fase.

Pre-benjamins

Diuenge passat els pre-benjamins han van poder gaudir d'una altra jornada molt especial a Tortosa, jugant un parell de partits contra el C.B. Ulldecona i el C.B. Tortosa

CAMPIONAT AUTONÒMIC INFANTIL A TORRENT

text i foto CNB

El cap de setmana del 3 al 4 de Març, a la piscina de 25 m de Torrent, es va disputar el campionat autonòmic infantil d'hivern.

L'equip del CNB, dirigit per Myriam Martínez, va presentar 5 nedadors que tenien les pertinents marques mínimes per a poder participar: David García, Óscar García, Sara Troncho, Clara Salvador i Laura Verge.

Els benicarlandos lluitaren de valent en un campionat que va resultar ser de nivell molt elevat i on no van tindre opcions d'acostar-se a posicions de pòdium.

Tot i això, aconseguiren, de forma general, millores significatives de les seues marques personals.

BENICARLÓ

EN

FALLES

DEL 3 AL 19 DE MARÇ DE 2018

Ajuntament
de Benicarló

DIPUTACIÓ
D
CASTELLÓ

Castellón
MEDITERRÁNEO
PATRIMONIO PROVINCIAL DE TURISMO

GENERALITAT
VALENCIANA

COMUNITAT
VALENCIANA